

Jernbanekommissionen, ved at høre de Udtalelser, som navnlig fra Højres Side ere faldne her, Udtalelser, som jo gaa stik imod Højres Stilling i Jernbanekommissionen og særlig imod den Formand, som stod i Spidsen for Underudvalget, daværende Landstingsmand, Etatsraad Koch, som havde en væsentlig Indflydelse paa Affattelsen af denne Del af Jernbanekommissionens Indstilling, takker jeg de ærede Medlemmer af Højre som nu under Forhandlingen saa kraftigt have taget Ordet netop for det Standpunkt, som jeg indtog i Jernbanekommissionen.

Men det er altsaa en Henstilling, jeg tillader mig at gøre til det højtærede Udvalg, som har med Sagen at gøre, og til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at man til 3die Behandling kunde enes om at give en midlertidig Støtte til de Funktionærer, der her er Tale om, idet man jo ved Nedsættelsen af den paagældende Kommission faktisk har indrømmet Ønskeligheden af at give dem et Tillæg. Men medens jeg altsaa deler Ønske med Forslagsstillerne, vil jeg sige, at jeg agter ikke at gaa imod Regeringen og det Parti, jeg tilhører, ved at stemme for det Forslag, her foreligger, men jeg vil undlade at stemme. Jeg gør min Henstilling om Betimeligheden af at tage det op, men jeg vil undlade at stemme, og jeg vil bl. a. gøre det paa Grund af et Skrift, der hedder „Jernbanetidende“ eller noget lignende, som jeg har faaet tilsendt fra Jernbaneforbundet, med Artikler vedrørende dette Spørgsmaal, som ere holdte i en Tone, som jeg finder aldeles utilladelig og unyttig for Funktionærerne. Jeg undlader at stemme, fordi jeg nødig vil have, at det skal faa Udsænde af, at jeg lader mig true til et saadant Skridt. Jeg har offentligt baade i Jernbanekommissionen og senere udtalt min Anskuelse om den delvise Berettigelse af Funktionærernes Forlangende. Men der er selvfølgelig ingen af Tingets Medlemmer, der undlader i denne Sag som i enhver anden at tage sin Stilling efter sin bedste Overbevisning. Vi sidde jo her som Repræsentanter for Befolkningen og navnlig for hele den Del af Befolkningen, som arbejder, som paa en Maade lider og trænger til Fremskridt, og der kan ikke være Tvivl om, at enhver af Tingets Repræsentanter nøje overvejer, hvilke Skridt vi bør tage, og hvorledes vor Stemmeafgivning bør være, idet vi ikke alene ere Repræsentanter for Funktionærerne, men ogsaa for det store arbejdende Folk. Jeg tror, at Funktionærerne kunne være over-

beviste om, at saaledes som Beslutningen bliver tagen her i Tinget, er den fra hver enkelts Side tagen i Overensstemmelse med hans Ære og Samvittighed. Er Folket ikke tilfreds med sine Repræsentanter, har det jo hvert tredje Aar Lejlighed til at faa dem skiftede, men det kan ikke gaa an, at man har den Opfattelse nogle Steder i Befolkningen, at Repræsentanterne her lade sig true enten til det ene eller det andet Skridt. Hermed gør jeg den lille Henstilling til det højtærede Udvalg og den højtærede Minister.

Lange: Med Hensyn til de forskellige Samraad, der have været afholdte med Trafikministeren, vil jeg tillade mig at udtale mig om nogle enkelte Punkter. Det første skal være det, at jeg ligesom hidtil absolut vil gøre mig til Talsmand for, at samtlige Jernbanefunktionærer faa en ugentlig Fridag i Lighed med, hvad saa godt som enhver indenfor Handel og Industri til Dato har.

Fremdeles kan jeg ikke andet end udtale min Tak til de Mænd, som gøre sig til Talsmænd for, at alt det Jernbanemateriel, som kan laves, bliver lavet herhjemme, og jeg tror, at hvis man har lidt god Villie, maa man komme hen til, at saa godt som alt vort Jernbanemateriel kan laves herhjemme. Det vil være til Fordel for den danske Industri, baade Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg siger Tak til enhver, der henleder Opmærksomheden derpaa.

Den sidste ærede Taler omtalte forskellige Artikler, der have staaet i nogle Fagblade. Ogsaa jeg skal udtale min Beklagelse over de enkelte skarpe Artikler, som have staaet specielt i et enkelt Blad, idet jeg tror, at sligt saa langt fra at gøre den tilsigtede Virkning tværtimod kan forvolde Skade. Det kan jo se ud, som om der derigennem bliver rettet en Trusel mod Rigsdagsmænd. Naar jeg imidlertid paa forskellige Omraader maa staa paa et Standpunkt, der ikke er i Overensstemmelse med mine Kollegers, er det ikke begrundet i Trusler, men i, at jeg mener, at det stemmer med Retfærdighedskrav, som jeg tror maa fyldestgøres.

Min Stilling med Hensyn til Tantiemen er tilstrækkelig bekendt. Jeg ønsker den helst fuldstændig afskaffet. Efter de Erfaringer, man nu har gjort, maa man kunne fikser de forskellige Lønninger, og som jeg allerede tidligere har udtalt, maa Funktionærerne i Jernbane-